



روزنامه جوان | شماره ۵۰۹۲

ورزش‌ر

سرویس ورزشی، ۸۸۶۹۸۴۳۴

نقش ورزش در برنامه‌کاندیداهای ریاست جمهوری در گفت‌وگوی «جوان» با سعید فائق‌ی معاون سابق سازمان تربیت بدنی

ضرورت ورزش برای دولت‌ها تبیین نشده‌است



علاوه بر نقش مردم، به نظر شما به عنوان یکی از مدیران سابق ورزش، انتظارات جامعه ورزش از دولت و رئیس‌جمهور چه باید باشد؟

من معتقدم جامعه ورزش جامعه‌ای است که سردمدار و پیشقدم است، ورزش عمده‌ترین اثرش در شادی و نشاط و غنی‌سازی اوقات فراغت است و تأثیر زیادی در جامعه دارد. جامعه ورزش بسیار خوب این کار را بلد است که شادی را رونق دهد و اوقات فراغت را غنی‌سازی کند. به همین خاطر ورزش را دولت‌ها باید جزو اولویت برنامه‌ها قرار دهند و یک نگاه ضرورتی به ورزش داشته باشند و نباید مسئله به این مهمی به حاشیه‌انده شود. ورزش باید در متن برنامه‌ها باشد و جدی گرفته شود. دولت می‌تواند علاوه بر اولویت دادن به ورزش، از نظر سبک‌وب نمادین هم توجشی را به ورزش نشان دهد. چه اشکالی دارد یک روز هیئت دولت لباس ورزشی بپوشند و جلسه را پس از کوهنوردی در یک مکان ورزشی برگزار کنند. ورزش بخشی از فرهنگ است و چه اشکالی دارد این مسئول‌ها را به کار بگیریم، دولتی که ورزش را اولویت قرار می‌دهد اول باید باور ایجاد کند که ورزش اولویت دارد.

قرار دهند و یک نگاه ضرورتی به ورزش داشته باشند و نباید مسئله به این مهمی به حاشیه‌انده شود. ورزش باید در متن برنامه‌ها باشد و جدی گرفته شود. دولت می‌تواند علاوه بر اولویت دادن به ورزش، از نظر سبک‌وب نمادین هم توجشی را به ورزش نشان دهد. چه اشکالی دارد یک روز هیئت دولت لباس ورزشی بپوشند و جلسه را پس از کوهنوردی در یک مکان ورزشی برگزار کنند. ورزش بخشی از فرهنگ است و چه اشکالی دارد این مسئول‌ها را به کار بگیریم، دولتی که ورزش را اولویت قرار می‌دهد اول باید باور ایجاد کند که ورزش اولویت دارد.

علاوه بر این حرکات نمادین دولت‌ها رئیس‌جمهور چه برنامه‌ای باید داشته باشد؟

ورزش یکی از عواملی است که با توجه به مزایایی که دارد، بهره‌وری جامعه را بالا می‌برد. در دو برنامه چهارم و پنجم و برنامه ششم یکی از راه‌های ایجاد ارزش افزوده در اقتصاد بالا بردن بهره‌وری است و ۲/۵ درصد از رشد



گفت‌وگو
سعید احمدیان

در حالی‌جمعه۲۹ اردیبهشت مسرمد برای انتخاب رئیس‌جمهور دوره دوازدهم ای صندوق‌های رأی می‌روند که در جریان تبلیغات انتخاباتی‌کاندیداه‌ا، ورزش یکی از مواردی بود که کمتر به آن پرداخته شد، این در حالی‌است که با توجه به جمعیت بالای جوان کشور، توجه به ورزش قهرمانی و همگانی باید یکی از ضرورت‌های ویژه دولت‌ها باشد. در این زمینه با سعید فائق، معاون سابق سازمان تربیت بدنی صحبت کرده‌ام.

انتخابات ریاست جمهوری را پیش‌رو دارید، چیزی که جدی گرفته‌نشد بحث ورزش بود. در این رابطه صحبت کنید.

هر چند در مناظره‌ها بیشتر سوآلات حول محورهای دیگر بود و فقط یک سؤال درباره ورزش مطرح شد اما در برنامه‌های رادیویی و رادیو ورزش مواضع خوبی را کاندیداهای ریاست جمهوری مطرح کردند. منتها مشکلی که مادر این جامعه داریم این است که می‌خواهیم مرتب مطالباتمان را از دولت‌ها حالا در هزینه‌ای بیشتر کنیم. جامعه و مردم هم در این زمینه باید وارد میدان شوند و ورزش را در سبد خانوار ببریم. اگر همان اندازه‌ای که برای آموزش فرزندانمان هزینه می‌کنیم، ۵ درصدش را در ورزش هزینه کنیم این می‌تواند یک تحول در وضعیت ورزش در سطح جامعه ایجاد کند.

یعنی علاوه بر دولت خانواده‌ها هم نقش اصلی دارند؟

در قانون اساسی آمده است که دولت باید شرایط را برای ورزش رایگان مهیا کند اما هیچ دولتی در هیچ شرایطی از عهد آن بر نمی‌آید. پس ما پیشقدم شویم و اعلام کنیم که آقای رئیس‌جمهور را ما به عنوان شهروند بخشی از هزینه‌ها تأمین می‌کنیم و ورزش را در سبد خانوار قرار می‌دهیم و تلاش می‌کنیم در خانواده مسئولان ورزش کردن همگانی را به نیم ساعت ارتقا دهیم. ورزش همگانی امکاناتی نمی‌خواهد، همین که دست خانواده را بگیریم و به همان اندازه که سینما می‌رویم، همان اندازه ورزش را برای غنی‌سازی اوقات فراغت خودمان انتخاب کنیم آن موقع می‌توانیم جزو کشورهای پیشرفته باشیم. در بخش قهرمانی هم در دنیا کمیته المپیک را یک شخص به وجود آورده که در حال حاضر مسابقات بزرگی مانند المپیک و... را برگزار می‌کند و غیر دولتی است. فرهنگ چسبندگی ورزش را به دولت باید به حداقل برساند.

توجه به ورزش قهرمانی و همگانی از اصلی‌ترین انتظارات فعالان ورزشی است. با اینکه رفتن روی سکو قهرمانی و افتخار فریبی برای کشور آرزوی هر ورزشکار ایرانی است اما برای رسیدن به این هدف و رقابت با قیقا باید بیش از اینها به ورزش همگانی توجه شود. در سال‌های اخیر مسئولان از این مقوله مهم و تأثیرگذار تنها در سخنرانی‌ها و مصاحبه‌های خود استفاده کرده‌اند اما در عمل قدمی برای همگانی شدن ورزش برداشته نشده است. برگزاری پیاده‌روی‌های خانوادگی را باید نهایت تلاش آقایان در جهت ترویج ورزش بین خانواده‌ها خواند. در حالی که همگان می‌دانیم برای نهادینه کردن ورزش در جامعه و بین اعضای خانواده نیازمند برنامه‌های بلندمدت، دقیق، عملی و به دور از هیاهو هستیم که برای دیدن تأثیرات و نتایج آن باید چند سالی صبر کرد. ارتقای سطح سلامتی جسمی و روحی جامعه از جمله اثرات مثبت نگاه ویژه مسئولان به ورزش همگانی است. به‌علاوه اینکه با نهادینه کردن ورزش در جامعه باید منظر بالا رفتن تمایل نوجوانان و جوانان به حضور در ورزش قهرمانی باشیم. امروز نقش پررنگ ورزش همگانی در موفقیت‌های ورزش قهرمانی به شدت مورد توجه کشورها قرار گرفته در حالی که در ایران توجهی به این واقعیت نمی‌شود. انتظار می‌رود همه دست اندرکاران ورزش کشور پس از برگزاری انتخابات و روی کار آمدن دولت دوازدهم یک کاری گذشته در این زمینه را جبران کنند. ارتقای زیرساخت‌های ورزش کشور نیز در این مسیر نباید فراموش شود.

فساد در فوتبال

فساد در فوتبال موضوعی مهم و حیاتی است که متأسفانه بسیاری از صحبت در مورد آن می‌هراسند و

گزارش
شیوانوروی

هواداران نشان تمام تلاش خود را به کار گرفته‌اند تا بیشترین رأی را از آن خود کنند. جامعه ورزش نیز همچون سایر اقشار انتظاراتی از رئیس‌جمهور آتی دارد، انتظاراتی که بارها و بارها نادیده گرفته شده‌اند و این بی‌توجهی‌ها ضررهای زیادی بر بیکر ورزش وارد کرده است.

توجه به ورزش قهرمانی و همگانی از اصلی‌ترین انتظارات فعالان ورزشی است. با اینکه رفتن روی سکو قهرمانی و افتخار آفرینی برای کشور آرزوی هر ورزشکار ایرانی است اما برای رسیدن به این هدف و رقابت با قیقا باید بیش از اینها به ورزش همگانی توجه شود. در سال‌های اخیر مسئولان از این مقوله مهم و تأثیرگذار تنها در سخنرانی‌ها و مصاحبه‌های خود استفاده کرده‌اند اما در عمل قدمی برای همگانی شدن ورزش برداشته نشده است. برگزاری پیاده‌روی‌های خانوادگی را باید نهایت تلاش آقایان در جهت ترویج ورزش بین خانواده‌ها خواند. در حالی که همگان می‌دانیم برای نهادینه کردن ورزش در جامعه و بین اعضای خانواده نیازمند برنامه‌های بلندمدت، دقیق، عملی و به دور از هیاهو هستیم که برای دیدن تأثیرات و نتایج آن باید چند سالی صبر کرد. ارتقای سطح سلامتی جسمی و روحی جامعه از جمله اثرات مثبت نگاه ویژه مسئولان به ورزش همگانی است. به‌علاوه اینکه با نهادینه کردن ورزش در جامعه باید منظر بالا رفتن تمایل نوجوانان و جوانان به حضور در ورزش قهرمانی باشیم. امروز نقش پررنگ ورزش همگانی در موفقیت‌های ورزش قهرمانی به شدت مورد توجه کشورها قرار گرفته در حالی که در ایران توجهی به این واقعیت نمی‌شود. انتظار می‌رود همه دست اندرکاران ورزش کشور پس از برگزاری انتخابات و روی کار آمدن دولت دوازدهم یک کاری گذشته در این زمینه را جبران کنند. ارتقای زیرساخت‌های ورزش کشور نیز در این مسیر نباید فراموش شود.

فساد در فوتبال

فساد در فوتبال موضوعی مهم و حیاتی است که متأسفانه بسیاری از صحبت در مورد آن می‌هراسند و

تعیین کنند که چند درصد از اقتصاد ملی، تولید ناخالص و درآمد ناخالص ملی کشور از طریق ورزش ایجاد خواهد شد. شما می‌گویید رشد کشاورزی در اقتصاد اینقدر است. رشد صنعت این است، همه اینها را عدد و رقم داریم اما آماری از تاثیرگذاری ورزش نداریم. در صورتی که توجه به مقوله ورزش هم می‌تواند علاوه بر بالا بردن بهره‌وری در جامعه، سلامت و نشاط را بالا ببرد.

چرا برخلاف نقش مهمی که ورزش دارد متأسفانه در دولت‌هایی که تشکیل می‌شود، ورزش در برنامه‌های رئیس‌جمهورها به حاشیه می‌رود و به آن توجه ویژه‌ای نمی‌شود؟

البته در زمان تبلیغات، نامزدها از اسم ورزشکاران و قهرمانان استفاده می‌کنند اما بعد از تبلیغات توجه به ورزش فراموش و به حاشیه رانده می‌شود. یک علت عمده‌اش، مشکلاتی است که در اقتصاد ما وجود دارد. این مشکلات باعث می‌شود که دولت‌ها بیشتر سرشان گرم این حوزه‌ها شود و برای بخش‌های دیگر برنامه‌ریزی نکنند. دلیل دوم ضرورت مدیرانی در ورزش است که با ورزش خیلی آشنایی ندارند و غریبه هستند. مدیران برنامه‌ریزی را باید با ورزش آشنا کنیم و اثرات ورزش در اقتصاد را به آنها بگوییم. سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی را نگاه کنید، سرنوشتش بالا و پایین می‌رود، یک روز منحل می‌شود. و این البته نشان می‌دهد که کشورمان در کلیت برنامه‌ریزی مشکل دارد و این ضعف در رابطه با نگاهش به ورزش خیلی اساسی‌تر است، یعنی ورزش را جزو امور زیربنایی تلقی نمی‌کنند و خیلی در سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی به ورزش پرداخته نمی‌شود و به عنوان یک ضرورت در سطح تصمیم‌گیری‌های کلان کشوری برای برنامه‌ریزی مورد توجه نیست.

ضرورت نداشتن ورزش را به خوبی هم می‌توان در برنامه‌های رئیس‌جمهور و دولت‌ها مشاهده کرد، به عنوان نمونه وزرایی که نسبت به وزرای دیگر ضعیف‌تر هستند، معمولاً برای ورزش در نظر می‌گیرند و این برمی‌گردد به همان نگاهی که اولویتشان ورزش نیست که اینچنین انتخاب‌هایی صورت می‌گیرد!

قطعاً، ورزش همطور که از نظر حرف الفبا آخر است، در ضرورت‌ها و برنامه‌ریزی‌ها هم اولویت آخر است و بخش‌های دیگر همواره راجع‌تر بر ورزش قرار می‌گیرند. در صورتی که به نظر می‌رسد ورزش وزارتخانه‌های زیادی را در بر می‌گیرد و در حوزه فرهنگ، آموزش و پرورش، ارشاد، بهداشت، و مران و آموزش پزشکی و وزارت علوم هم مورد توجه است. این اهمیت ورزش را به عنوان مسئله مهم فرهنگی می‌دهد و باید آن را به عنوان یک اصل قرار دهیم اما متأسفانه در کشورمان مسائل اقتصادی همواره بیشتر مورد توجه است. این سبب می‌شود در انتخاب وزرای ورزش هم حساسیت‌هایی که برای بخش‌های دیگر دیده می‌شود را شاهد نباشیم. باید به ورزش به عنوان یک ضرورت و اولویت در برنامه‌های ریاست جمهوری نگاه شود و تاوقتی این اولویت‌ها در نظر گرفته نشود، نمی‌توانیم چشم‌چشم باشیم.

انتظارات جامعه ورزش از رئیس‌جمهور آینده از نگاه ویژه به مدال‌آوران و بانوان تامل‌باز با فساد

دهه اخیر افتخارات زیادی را با حجاب اسلامی برای کشورمان به‌ارمان آورده‌اند. اراده بانوان ایرانی همیشه رانزابد بوده و سال‌هاست که این قشر با اراده در عرصه ورزش با حفظ شُأن بانوی مسلمان ایرانی قله‌های افتخار را در تورنمنت‌های بین‌المللی فتح کرده‌اند. این حال بی‌توجهی به آنها این قشر تأثیرگذار ورزشی را با چالش‌هایی مواجه می‌کند، نادیده گرفتن تلاش‌ها، عدم امکانات اولیه و ورزش قهرمانی و بی‌توجهی به خواسته‌های بحق آنها از جمله چالش‌های مخرب پیش‌روی زنان ورزشکار ایرانی است. نگاه ویژه، رسیدگی یکسان به تیم‌های مردان و زنان و هموار کردن راه موفقیت اصلی‌ترین انتظارات قشر بانوان ورزشکاری است که همواره با کمترین امکانات و عنوان سرمداروز فوتبال ایران معمولاً یکی از ابزارهای دولتی‌ها در حوزه ورزش محسوب می‌شوند. ابزاری که اعتقادی به خصوصی‌شدن آن ندارند. با وجود اینکه وزارت ورزش در دولت یازدهم استرات خصوصی‌سازی شدن سرخانی‌ها را زد ولی این خصوصی‌سازی هم به بن‌بست رسید. ورود بخش خصوصی به ورزش و هموار کردن راه برای حضور آنها در رشته‌های پرطرفدار از جمله مطالبات ورزشی‌ها و فعالان این عرصه است.

تبعیض‌های در دسر ساز

توجه یکسان به همه رشته‌ها آرزویی است که رسیدن به آن طی این سال‌ها غیرممکن بوده است. رشته‌های مدال‌آور با کمترین امکانات و بانداک بودجه‌ای که در اختیارشان قرار می‌گیرد بهترین نتیجه را می‌گیرند. در حالی که مسئولان ورزش توجهی به تلاش‌های آنها نمی‌کنند و افتخاراتی که در این رشته‌ها به دست می‌آید را جزئی از برنامه مدیریتی خود می‌نامند. ولی در مواقع حساس و سرنوشت‌ساز حمایتی از مدال‌آوران نمی‌شود. ورزشکاران مدال‌آور المپیک و پارالمپیک با تکیه بر توانایی‌های خود و تعصبی که به پرچم و کشورشان دارند فراتر از انتظار ظاهر می‌شوند اما برای گرفتن پاداشی که حق‌شان است ما‌ها باید به انتظار بنشینند و مصاحبه‌های انتقادی‌شان نیز با واکنش‌های قهری مواجه شود. برداشتن تبعیض و رسیدگی یکسان به ورزشکاران و تیم‌های ملی از جمله خواسته‌های جامعه ورزش از رئیس‌جمهور منتخب محسوب می‌شود.



ورزش لازمه سیاست، اقتصاد و جامعه

کاندیداهای ریاست جمهوری این روزها در حالی به رقابت تنگاتنگ با یکدیگر برای راهیابی به ساختمان خیابان پاستور هستند که هنوز هیچ برنامه مشخصی برای ورزش و پیشبرد آن به سوی موفقیت ارائه

نکرده‌اند. حال آنکه ورزش یکی از کار حائز اهمیت و کلیدی در جامعه محسوب می‌شود که اگر به اندازه مسائل اجتماعی، اقتصادی و حتی سیاسی مهم نباشد، کمتر از آنها نیست.

ورزش نه تنها به طور مستقیم با نشاط و سلامت جامعه سر و کار دارد و می‌تواند تضمین‌کننده این مهم باشد، بلکه در سایر مسائل نیز نقشی اساسی و پررنگ دارد. در واقع ورزش امروزه دیگر یک مقوله تک بعدی نیست که بتوان آن را تنها به سلامت جوامع ربط داد. در حال حاضر ورزش یک بی‌زنس اقتصادی، یک اهرم قدرت سیاسی و یک تلاش بزرگ اجتماعی است. ورزش می‌تواند نقش بسزایی در اقتصاد جوامع بازی کند و بازویی قابل اتکا و پولساز برای اقتصاد کشورها باشد. نقش پولساز ورزش در جوامع را می‌توان در رقابت‌های جام جهانی فوتبال، المپیک و مسابقاتی از این قبیل به وضوح دید. مسابقاتی که گردش مالی بسیاری دارد و بیهوده نیست که غول‌های اقتصادی دنیا به‌صورت دائم خواهان کسب میزبانی آنها هستند.

از دیگر جنبه‌های مهم ورزش می‌توان به نقش آن در مسائل سیاسی اشاره کرد. اگر چه مسئولان ورزشی دنیا همواره در تلاش هستند تا دیواری بلند بین سیاست و ورزش بکشند اما با این وجود نمی‌توان منکر نقش پررنگی که ورزش در سیاست بازی می‌کند شد. چهره واقعی کشورها به دور از هرگونه رنگ و ریا و سیاست‌های در جریان مسابقات ورزشی است که به دنیا نشان داده می‌شود. به طور مثال، پیشرفت ایران در رشته‌های مختلف ورزشی طی سال‌های گذشته همواره باعث شده است رشته‌های تیزنده شده دشمنان برای سیاست‌نمایی بین‌المللی این کشور چهره‌ای تیره از کشورمان پنبه شود. در کنار آن حضور بانوان ورزشکار ایرانی با حجاب اسلامی توانسته است این مهم را به دنیا دیکته کند که نه فقط چهره ایران آن گونه‌ای که عده‌ای با خصومت قصد مخدوش کردن آن را دارند نیست، که حفظ حجاب اسلامی محدودیتی نیست که بتواند مانع از موفقیت آنها در عرصه‌های ورزشی و مسابقات مختلف از جمله رقابت‌های بین‌المللی باشد. در واقع ورزش می‌تواند به راحتی راهی در سیاست باز کند و دهفی را که سیاستمداران دنیا با ساعت‌ها، روزها، هفته‌ها، ماه‌ها و گاه حتی سال‌ها مذاکره پشت یک میز به آن نمی‌رسند را برای کشورها محقق نماید. هرچند بالعکس این مسئله نیز صدق می‌کند و عده‌ای هم هستند که سعی می‌کنند به پشتوانه همین ورزش و بیراهه روند و سیاه‌نمایی کنند. درست مثل راهی که عربستانی‌ها در پیش گرفتند و با عدم حضور در ایران برای مسابقه دادن با تیم‌های ایرانی رصدد آن هستند که امنیت ایران را زیر سؤال ببرند.

اهمیت ورزش در رطبن جامعه نیز انکارناپذیر است. علاوه بر آنکه ورزش می‌تواند نشاط و سلامت هر جامعه‌ای را تضمین کند و آن را به سمت و سوی موفقیت سوق دهد، می‌تواند باعث کاهش آسیب‌های اجتماعی نیز شود و میزان بزهنکاری در جوامع را به طور چشمگیری کاهش دهد. مسئله‌ای که بارها و بارها با آمارهای مختلف به اثبات رسیده است. کاهش بزهنکاری با ترغیب جوانان جامعه به ورزش حقیقتی انکارناپذیر است. به طور مثال می‌توان به شهرها با شهرستان‌های مختلف اشاره کرد که به دلیل داشتن تیم‌های مختلف ورزشی، از فوتبال گرفته تا بسکتبال، والیبال، کشتی و... اوقات فراغت جوانان را به شکلی سالم برنامه‌ریزی و بر می‌کنند. چه از طریق جذب آنها به جامعه ورزش و چه از طریق کشاندن آنها به محیط‌های ورزشی برای تماشای رقابت‌های مختلف. در واقع وجود یک یا چند تیم ورزشی در هر شهر و روستای می‌تواند به شکلی قابل توجه و چشمگیر جوانان هر منطقه و در سطحی کلان و گسترده‌تر جوانان کشور را به سمت سلامت چه از لحاظ روحی روانی و چه از لحاظ جسمانی سوق دهد. مسئله مهمی که نمی‌توان به راحتی از آن چشمپوشی کرد و نادیده‌اش گرفت. ورزش و موفقیت‌های آن علاوه بر شور و نشاط داخلی در خارج از مرزها و عرصه‌های بین‌المللی نیز می‌تواند وزن‌های سنگین برای هر کشوری باشد که با تکیه بر آن می‌توان گام‌های بلندی در راستای موفقیت‌های گوناگون برداشت و مسئله حل‌ناهنمیتی که باعث می‌شود عدم توجه کاندیداهای انتخاباتی به آن در لابه‌لای برنامه‌هایشان نگران‌کننده باشد، چراکه انتظار می‌رود کاندیداهایی که سعی دارند چهار سال آینده کشور را برنامه‌ریزی کنند و در راستای پیشبرد اهداف خود برای رسیدن به موفقیت گام بردارند، از ابزار مهمی چون ورزش و نقش پررنگی که بازی می‌کند غافل نشوند و توجهی به آن داشته باشند و با ساده‌انگاری از کنار آن عبور نکنند!



پشت پرده عکس‌های ورزشی بزرگان سیاست جهان

تصاویری برای عوام‌فریبی

کافی است با یک جست‌وجوی ساده در فضای مجازی با مقدار قابل توجهی تصاویر از سیاستمداران برجسته جهان در لباس ورزشی و قامت یک ورزشکار روبه‌رو شوید.

این خاصیت ورزش است. میان ورزش، شمشیر میانیست است برای نزدیک شدن به مردم و تحمیل خواسته‌ها و علایق حزبی سیاسیون دنیا به آنها، اینکه شخص اول اجرایی یک کشور در حالی که همه به زست کت و شلوار و کراوات بسته او عادت کرده‌اند ناگهان در هیئت یک ورزشکار با لباس عرق کرده لیخند بر لب و خسته از فعالیت بدنی ظاهر شود به خودی خود برای جلب اعتماد مردم کوچه و بازار کافی است. تصویرهای رؤسای جمهور قدیم، و جدید کشورهای چون امریکا، انگلستان، فرانسه، آلمان، روسیه و حتی وزرای پرکار و مطرح آنها حین ورزش‌هایی چون بسکتبال، بیسبال، تنیس، گلف، فوتبال، رشته‌های رزمی و... کم نیست اما وقتی این تصاویر به ظاهر زیبا و فریبنده را در کنار تصمیم‌های سیاسی و جنگ‌افروزانه آنها قرار می‌دهیم، آن وقت است که می‌توان راحت‌تر به این نتیجه رسید که اگر هم نامی از ورزش به میان می‌آید صرفاً به عنوان یک تفریح شخصی، استفاده ابزاری و عوام‌فریبی است نه اینکه برنامه‌ای پشت آن برای اعتلای ورزش وجود داشته باشد. از فواید ورزش برای سیاستمداران همین بس که حتی در برگزاری رقابت‌های بزرگی چون المپیک و جام جهانی و بازی‌های قاره‌ای نیز فرصت را برای عوام‌فریبی و بیان حرف‌های تشنگان از دست نمی‌دهند. آنها می‌آیند و منشور پهلوئی، قهرمانی و قهرمانی می‌کنند اما ...

حقیقت این است که نهادینه شدن ورزش در کشورهای اروپایی و امریکایی و رشد روز افزون و نتیجه‌گیری‌های فوق‌نصوّر آنها در المپیک و رقابت‌های جهانی هیچ ارتباطی با مردان رده بالای سیاسی آنها ندارد، حقیقت این است مردانی که تصاویر آنها در قامت ورزشکار بیرون می‌آید نه در مبارزات انتخاباتی، نه در مناظره‌ها و نه در زمان به دست آوردن کرسی قدرت هیچ برنامه‌ای برای ورزش ندارند. ورزش پلی است برای رسیدن به خواسته‌های سیاسی. فرصتی است برای عوام‌فریبی و شعار اینکه «مرد ما کنار شما هستیم» ولی همین چهره‌های خندان در جای جای دنیا کشتار به راه می‌اندازند و خروارها بمب و گلوله بر سر مردم می‌ریزند.

باید تصاویر به ظاهر زیبای سیاسیون ورزشکار را بهتر دید، تصاویر منجرکننده‌ای که حقیقت پنهان شده در آن را باید شناخت، باید جز مردم جرافغانستان، مصیبت‌های ناتمام مردم سوریه، یمن و عراق، گرسنگی‌های آفریقا، بایکوت فریاد حق طلبان را پشت زت‌های ورزشی امثال اوپاما، جان کری، ماکرون، کامرون، بلر، بوتین و مرکل دید، آن وقت دیگر نمی‌توان به راحتی به آنها خندید. جهان سیاست ارزشی برای ورزش و میدان پاک آن قائل نیست و هر بار هم به آن گذاشته ورزش را نیز آلوده و از مسیر منحرف کرده است. میدان ورزش میدان پاکی‌هاست هر چند این میدان پاک در دنیای امروز دستمایه و بازیچه سیاستمدارانی شده که از آن استفاده‌های خاص خود را می‌برند و بیشتر و بهتر بتوانند به جهان حکمرانی کنند، جهانی که باید به خواست و تمایل آنها پیش‌برود و بالحکوم به نابودی و فحشت. از دخالت‌های بی‌جوشمنزکننده سیاسیون در ورزش جهان همین بس که هر روز آمار دوپینگ و لایق‌گری بالا می‌رود، هر روز به میزان رشوه و تجارت‌های فاسد جهان ورزش افزوده می‌شود و جالب اینکه هر روز شاهد سوابی بیشتر همین چهره‌ها به خاطر دخالت‌های بی‌جایشان در تصمیم‌گیری‌های ورزشی‌هنگ هستیم. حال باید بهتر به تصاویر سیاسیون ورزشکار نگاه کرد، تصاویری که تنها مایه تأسف و تنگ جامعه جهانی ورزشی هستند.